

[OBKŁAŚĆ *vb pf*

2 sg imp obkładź.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Położyć coś dookoła czegoś, obsypać czymś [co]: A ielibyć się przydało/ żeby musiał ładzić ziele/ albo drzewa w ziemię bårzo łuchą [...]/ tedy nånos z inąd infzey ziemie wolney/ y obkładź korzeń
Cresc 1571 117.

Formacje współrdzenne cf KŁAŚĆ.

Cf **[OBKŁADZIONY], OKŁAŚĆ**

FP